

KUIFJE

8 F.

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 51

IN NEDERLAND 60 Ct.

LEES ONS VOLLEDIG VERHAAL BLZ. 4

L. & F. FUNCKEN.

ER is geen mooier, geen intiemer feest dan Kerstmis. Het is een familiefeest bij uitstek. Groot en klein zit rond de kribbe onder de groene kerstboom geschaard. De kinderen gaan met hun ouders naar de middernachtmis en samen zitten ze rond de feestelijk gedekte tafel. Het versieren van de kerstboom is prettig en... er de geschenkjes afhalen nog véél prettiger!

Morgen kniel je voor het kerstkribbetje om innig te bidden voor je ouders, voor je familie, en om God te danken voor al het goede en het mooie dat je hebt gekregen.

Wij hopen dat je werkelijk de vrede en de blijdschap van Kerstmis vindt en dat het heldere licht, dat in de kerstnacht werd geboren, gans het jaar door voor je schijnt. Bewaar in je hart, zelfs wanneer het minder goed gaat, steeds die kleine, heldere ster van Kerstmis.

Vrolijk Kerstfeest, vrienden!

Kuifje

DAN WAERN

DE ZWEEDSE ZATOPEK

DE loper die de wereld van de atletieksport dit jaar verbaasde is beslist de Zweed Dan Waern. Hij deed mee aan tachtig wedrennen, en niet om het even dewelke, hoor! Ze stonden allemaal op internationaal peil. Wie is die knappe atleet?

EEN MISLUKT BOKSER

Dan Waern werd geboren te Skoelinge, in 1933. Hij is groot: 1,80 m en heeft zoals ieder rasecht atleet geen ons vet aan zijn lichaam. Hij weegt slechts 67 kg. Dan voelde zich aangetrokken tot de atletiek toen hij zestien jaar oud was. Hij kreeg een verzorgde opleiding en na een poos liep hij de 1.500 m in 4 m. 17 sek. Hij vond dit resultaat blijkbaar niet schitterend (thans loopt hij ze in 3 min. 40 sek. 7/10), en hij verliet het stadion voor de ring. Wat een gek idee! Gelukkig kreeg hij vlug genoeg van de bokssport en keerde terug naar de atletiek. Je kent het vervolg. Deze jongeman is zeer snel beroemd geworden, hij is wereldrekordman over de kilometer: [illegible] min. 17 sek. 8/10.

ONVERMOEIBAAR

Van 1 juni tot 30 september van het afgelopen jaar liep hij VIER MAAL per week. Zelfs Zatopek, die men toch de « lokomotief » heet, omwille van zijn kracht en zijn uithoudingsvermogen, stond er paf van! Volgens het principe van de grote Tsjechische kampioen, moet men zich zo goed en zo vaak mogelijk oefenen, maar mag men niet al te veel deelnemen aan lange en inspannende wedlopen. Niet iedereen schijnt het met deze principes eens. Dan Waern doet mee aan bijna alle grote wedrennen. Lewandowski, de rekordman van Polen die heel vaak de rivaal is van Dan Waern, zegt dat een loper zoals deze Zweed iedere dag kan deelnemen aan een wedren, zonder zich te vermoeien!

Wanneer Waern een buitengewone inspanning heeft geleverd, dan is hij de volgende dag wel een beetje moe. Roger Moens slaagde er in hem te Göteborg over 800 m te verslaan: 1 m 47 sek. 5/10. Het is mogelijk dat Roger Moens dus profiteerde van een lichte vermoeidheid van de Zweed. Wij moeten hier echter aan toevoegen, dat de Zweed het over deze afstand nooit beter deed dan 1 m. 47 sek. 8/10. Je zal zeggen wat een haarklieverij! Hoe kan je je nou druk maken voor 3/10 van een sekonde! Maar, in de atletiek telt ieder tiende van een sekonde!

Wat zal Dan Waern te Rome tijdens de Olympische Spelen presteren? Er zijn specialisten die zeggen, dat hij zijn toekomst opoffert aan het heden en te veel loopt. Zij vrezen dus, dat hij voor de Olympische Spelen te moe zal zijn om een rekord te breken. Het is mogelijk dat zij gelijk krijgen. Maar gaat Dan Waern in topkonditie naar Rome, wint hij beslist een gouden medallie!

SCHRIJF EEN KERSTBRIEFJE!

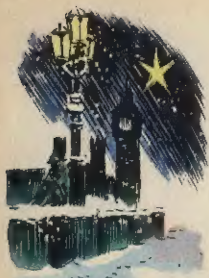
J. van Pol, Hildebrandstraat, 218, Den Haag (Holland), *wil korresponderen met een postzegelverzamelaar. Men schrijve in het Nederlands.*

Liliane Leenknecht, Ommegangstraat, 66 Izegem, *(14 jaar), wil korresponderen in het Nederlands of in het Frans met een Kuifjeslezeres. Liliane interesseert zich voor paardrijden, zwemmen en tennis.*

Luc Van Cleemputte, Ten Eede, 307, Erwetegem, *spaart Kuifje's bons, houdt van zwemmen en muziek en zoekt korrespondenten van zijn leeftijd (15 à 16 jaar).*

Renaat Van Poelvoorde, Geraardsbergenstr., 54, Aalst, *is 12 jaar oud en wil briefwisselen met Kuifjeslezers van zijn leeftijd uit Nederland of België. Hobby's: voetbal, basket-ball, handbal en tennis.*

OP EEN KERSTAVOND...

SCENARIO : Y. DUVAL.
TEKENINGEN : L. & F. FUNCKEN.

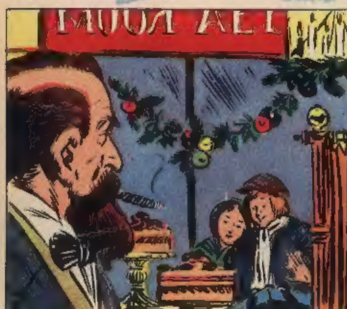

1

Zijn ouders waren welstellend en hij werd naar een school voor aristocraten te Canterbury gestuurd.

Je zal je onmiddellijk thuis voelen in dat kollege...
En wij komen je iedere zondag bezoeken.

Maar na twee trimesters...
Charles Dickens, de direkteur wenst je té spreken.

Je vader heeft het schoolgeld niet betaald. Wij kunnen je hier niet langer houden. Je vader wacht je te Londen aan de postkoets op.

En de volgende dag...
Ik zal blij zijn ons huis op de Piccadilly Avenue terug te zien!
Ik heb het je niet gezegd, Charles, maar wij zijn verhuisd.

Papa, waar breng je me naar toe?
Naar huis, jongen. Ik heb mijn fortuin verloren. Het is niet meer zoals vroeger...

De jongen is er zich eensklaps van bewust, dat de armoede in zijn leven is gekomen.

En enkele weken later...
Charles, ik heb werk voor je gevonden.

Je bent gezond en sterk. Het is dus niet meer dan juist dat jij ons een beetje helpt. Van morgen af ga je werken in de schoensmeerfabriek Hungerford.

Dertien uren per dag werkt de ex-student van het Canterbury-kollege. Samen met de jongens uit de achterbuurten vult hij de dozen met schoensmeer.

Iedere week ontvangt hij zes shilling loon.
AVERN

Kom je niet mee een glas drinken?
Neen, dank je. Men heeft mijn loon thuis hard nodig...

Maar die avond...
Papa! Mama! Waar zijn jullie?

Zoek niet, jongen. De deurwaarder heeft alles in beslag genomen en de coroner heeft je ouders wegens schulden in de gevangenis opgesloten.

De goedhartige huisbewaarster geeft de jongen een kamertje onder het dak.

De ploegbaas merkt de wakkere knaap, die steeds vlijtig werkt, op.

En weldra wordt hij als verkoper uitgestuurd.

En om te bewijzen dat de schoensmeer Hungerford de beste is, poetsen wij de schoenen van ons eerbiedwaardig publiek gratis!

Na een lange dag hard werken studeert Charles Dickens.

Jaren verlopen. En op een winteravond...
Het is waar, het is Kerstavond...

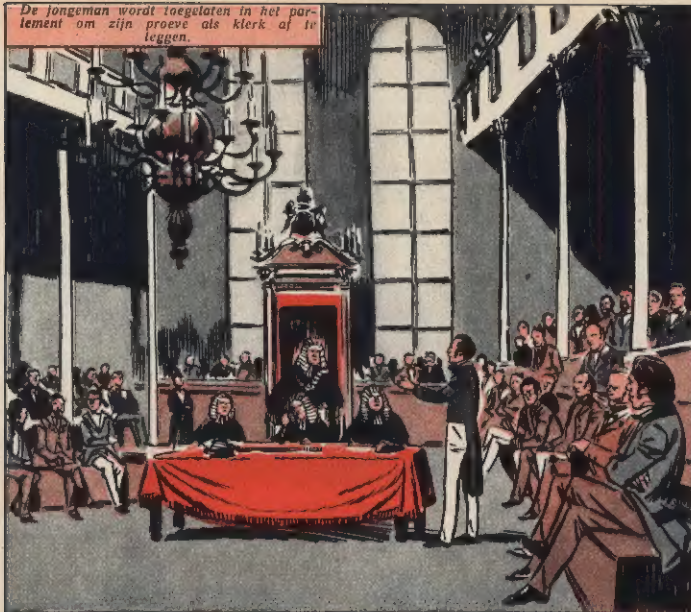

Wanneer men alléén en arm is, doet die algemene vreugde slechts pijn...

He, een boek! « De Stenografie »... Wat zou dat mogen zijn?

...een nieuw systeem om de woorden af te korten. Ik neem het mee... Het is mijn kerstgeschenk!

En die avond reeds bestudeert de jonge Dickens de hieroglyfen die men « stenografie » heet.

En enkele maanden later.
Dat is iets voor mij!
HET LAGERHUIS VRAAGT KLERKEN OM DE PARLEMENTS-VERSLAGEN TE SCHRIJVEN

Volgende week : DE AARDE PER OPBOD VERKOCHT !

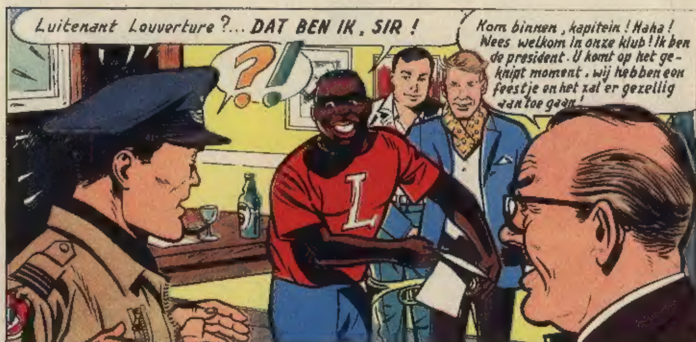
Einde

DUEL IN DE W

Dan Cooper volgde een paar piloten die dolle akrobatentoeren

Je houdt van de avonturen van Dan Cooper, d

OLKEN

door
Albert Weinberg

...hebben gemaakt en komt in de bar van een luchtvaartklub terecht...

(Wordt voortgezet.)

HET GEHEIM VAN HET KIND

EEN tikje meer naar rechts... Een tikje meer naar links... Een tikje meer naar rechts... Ziezo! De inktpot stond precies in het midden van de schrijftafel. De portier bekeek zijn werk gedurende enkele sekonden met de grootste tevredenheid, en keerde zich dan langzaam om. Achter hem zaten de bedienden van de Mondial Express, te midden van een ronde toonbank. Boven hen nodigden reusachtige prospektussen uit om te reizen. « Naar Tokio »... « Bezoek Duitsland van noord naar zuid, van oost naar west in drie dagen »... « Schenk een mooi cadeau: een reis rond de wereld »...

Telkens de portier zich te lang liet meeslepen door het geroezemoes en de drukte van het reisagentschap, beeldde hij zich in dat alles, zoals het waaide en draaide, van hem was. Het ontwaken was iedere keer pijnlijk. Zoals naar gewoonte kwam een tocht hem uit zijn dromen halen. Hij maakte zich daarover niet ongerust, want de tocht maakt deel uit van het beroep van portier.

— Mijnheer, zou ik alsjeblief de direkteur kunnen spreken?

De portier schrok op door die beleefde heldere stem. Hij had de jongen, die thans rustig en ernstig voor hem stond, niet horen en ook niet zien binnenkomen.

— Wat wenst u?

— Ik zou graag de direkteur spreken, mijnheer.

— Men kan mijnheer de direkteur zo maar niet spreken. Men telefoneert naar zijn sekretaresse, men vraagt een onderhoud aan...

— Dat weet ik, dat weet ik. Anderen doen dat, maar ik niet. Indien u mij niet naar de direkteur wil leiden, dan ga ik alleen.

De portier aarzelde een ogenblik. Moest hij het kind aan de deur zetten? Dat was beslist de beste oplossing, maar het was mogelijk dat die jongen een zoon of een neefje was van de direkteur, van de adjunkt-direkteur, van de onderdirekteur. Er waren veel direkteurs bij de Mondial Express. Hij stond langzaam op en gaf de zonderlinge knaap teken hem te volgen...

Toen de direkteur de deur van zijn bureau hoorde opengaan, meende hij dat het de portier was die hem een dossier kwam brengen. Toen hij niets hoorde, keek hij na enkele sekonden op.

— Goedemorgen, mijnheer! zei de kleine jongen. Ik hoop dat ik u niet stoor.

— Goedemorgen, zei de direkteur kortaf. Mag ik weten wie u hier heeft binnen geleid?

— Een strenge heer met zilveren haar, helemaal in het zwart gekleed. U hoeft hem geen standje te geven want hij wou mij niet bij u toelaten, maar ik heb hem er toe verplicht.

— Verplicht? Heus waar?

De direkteur wist niet of hij moest boos zijn of in een schaterlach moest uitbarsten. De jongen bekeek hem echter zó streng en zó ernstig, dat hij heel bedaard vroeg:

— Ik heb wellicht verkeerd verstaan. Uw vader werkt in een van mijn kantoren en u wenst hem te zien. Dat kan...

— Ik wou u zien, mijnheer, anders zou ik hier niet binnen gekomen zijn!

Dat klonk heel logisch en amuseerde de direkteur.

— Mooi! En wat kan ik voor u doen?

— Het gaat om een reis, om verscheidene reizen.

— Natuurlijk gaat het om een reis. En wat nog meer?

— Dat zal ik u in uw oor fluisteren...

— In mijn oor fluisteren? En waarom?

— Omdat het een geheim is, mijnheer!

— Goed.

En de jongen liep naar de andere kant van het bureau, ging op de tenen staan en fluisterde de direkteur iets in het oor. Deze was langzaam verbaasder, en boos was ie ook.

— Dat is onmogelijk! Geeft u zich rekenschap van hetgeen u vraagt?

— Toch wel, mijnheer! Maar voor u is het een kleinigheid. U hebt slechts uw telefoon af te haken, een bevel te geven en alles komt in orde! Voor mij is het zeer belangrijk. Indien u weigert, staat er mij niets anders op dan weg te gaan.

De direkteur bekeek het kind met de diepe, droevige ogen en het was net alsof een geheimzinnige macht hem beval te gehoorzamen.

— Goed, zei hij. En waar werd dat rendez-vous bepaald?

Het kind glimlachte vrolijk. Het liep naar de grote kaarten die aan de muur hingen, zocht een poosje en lei dan de vinger in het centrum van een grote, witte vlek.

— Hier is het, zei hij.

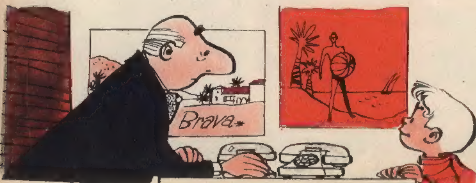
De direkteur haakte zijn telefoon af.

★

Bordj, een herder uit Mesopotamië, moest zijn best doen om zijn schapen, opgeschrikt door de landing van het vliegtuig, te bedaren. Twee mannen kwamen uit het toestel. Met trage stap liep Bordj hen tegemoet. Hij zag onmiddellijk dat het vreemdelingen waren en zijn honden hadden eveneens die indruk, want zij gromden woedend. Hij stuurde hen weg om op de schapen te passen.

— Wees welkom, alhoewel ik niet weet waarom u naar hier komt.

— Ik weet helemaal niet waarom ik hier ben, zei een van de twee vreemdelingen. Ik heet El Fassi. Twee onbekenden drongen mijn paleis binnen en vroegen mij hen te volgen voor een zeer belangrijke zaak. Zij hebben mij in een vliegtuig geduwd en hier ben ik!

— Mij hebben ze aan de voet van een van mijn derricks opgepikt, zei Nahal, de tweede vreemdeling, rustig. Ik hou van het onverwachte. Ik was erg blij.

— Dan hebt u geluk! antwoordde El Fassi. Ik ga niet graag uit zonder mijn gevolg. Telkens ik op reis ga, neem ik al de leden van mijn familie mee. Dat is trouwens de enige wijze om hen te verhinderen, tijdens mijn afwezigheid, tegen mij te komplotteren! Indien ik te lang weg blijf, dan zal ik verplicht zijn, van zodra ik in mijn eigen stad kom uit bedelen te gaan...

— Uw bezorgdheid is begrijpelijk, zei Nahal. Ik beklaag je! Ik ben heel gerust, want ik zie niet hoe mijn petroleumputten tegen mij in opstand zouden kunnen komen!

— Maar dit alles zegt mij nog niet waarom wij hier samen zijn gekomen, antwoordde Bordj, de herder.

Zij haalden alle drie de schouders op en beefden even, want zij hadden het zand horen knarsen.

— Ik ben het!

Daar stond inderdaad de kleine jongen en hij scheen de zaak erg prettig te vinden. De drie mannen waren zo verbaasd als de portier van het reisagentschap.

— Wat betekent dit? vroeg El Fassi van uit de hoogte.

De prins, die gehurkt in het zand zat, scheen even zo waardig en woedend als de direkteur van de Mondial Express, in zijn bureau.

— Ik hoop maar dat u niet boos bent, zei het kind.

— Helemaal niet, antwoordde Bordj, de herder.

— Integendeel! riep Nahal lachend.

El Fassi boorde de sombere, harde blik in de blauwe, lachende ogen van het kind, en het was de prins die eerst het hoofd afwendde.

— Wij zijn alle drie erg tevreden u te ontmoeten, zei Bordj. Wat kunnen wij voor u doen?

— Niets. U bent hier en het is vriendelijk dat u gekomen bent!

— Mij werd er geen keuze gelaten, zei El Fassi.

— Mij ook niet, antwoordde het kind. Ik moest u zien, dat was zeer belangrijk.

— Ja, maar verklaar dit alles eens nader, zei Bordj met een gulle glimlach.

— Het is heel eenvoudig, zei het kind. In een boek heb ik gelezen dat op zekere dag, drie koningen uit het Oosten zich op weg begaven in de richting van de Ster, en dat zij het Jezuskind in zijn kribbe geschenken aanboden. Ik vond dat een mooie geschiedenis en ik wou weten wat er nadien van de drie wijzen geworden was. Niemand wist me dat te vertellen. Men kon alleen zeggen, dat zij heel stil vertrokken waren. En, het is niet eens zeker dat het Jezuskind hen heeft kunnen danken.

— Dat is niet zo erg, zei Bordj. Hij was nog zo klein...

— Dat is waar, maar het is toch onrechtvaardig! Toen heb ik aan enkele geleerde bolle gevraagd waar de drie koningen vandaan kwamen.

— Zij kwamen uit Perzië, zei El Fassi.

— Zij kwamen uit Ethiopië, zei Nahal.

— Zij kwamen uit Mesopotamië, zei Bordj.

— Dat hebben de geleerden mij ook gezegd, antwoordde de kleine jongen. En het is daarom dat ik hier ben. U bent misschien de afstammelingen van de drie wijzen, en ik ben gekomen om u te danken. Het is niet te laat, nietwaar? U ziet, het is niet veel, maar voor mij was de zaak zó belangrijk.

— Ook voor ons is ze belangrijk, zei Bordj, de herder. Na een zo lange reis gaat u toch niet onmiddellijk terug?

— Toch wel!

— Neen! Blijf een poosje bij mij! Ik leer u de kudde te hoeden!

— Kom liever met me mee om de petroleum uit de grond te zien opspuiten, zei Nahal.

— Neen, de reuk is onaangenaam, zei El Fassi. Maar in mijn paleis bloeien de prachtigste bloemen ter wereld.

— Ik dank u hartelijk, zei het kind, maar het is onmogelijk.

— Dat is jammer, zei Bordj. Misschien is het voor een andere keer.

— Neen, ik kom nooit meer terug. Nu kent u iemand die het zich herinnerde. Ik vertrek met gerust gemoed; ik moet gaan... Uw vliegtuig wacht op u achter het duin. Adieu!

— Adieu! Mogen wij vertellen wat ons overkomen is?

— Natuurlijk. Maar niemand zal u geloven.

Een ogenblik scheen het kind erg droevig, dan lachte het vrolijk en verdween. Het zand knarste even onder zijn voeten...

★

De drie mannen keken elkaar vragend aan, ze waren alleen. Op de plaats waar de kleine jongen had gestaan, was het zand goud, en er zweefde een geur van wierook in de lucht.

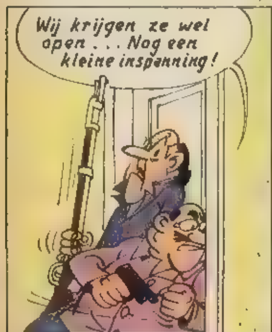
EEN VERHAAL VAN JAN PEYRAT
GEILLUSTREERD DOOR WILL

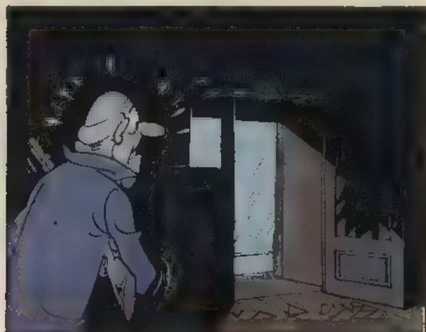

Op speurtocht met

Dieven drongen de winkel van Smogg en Rumsbottom, twee eerlijke juweliers uit Londen, binn-

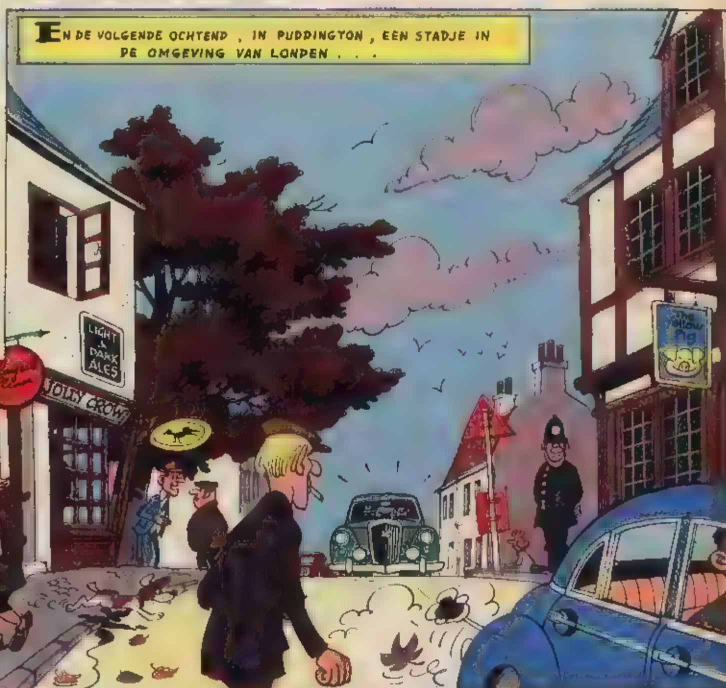

KOLONEL CLIFTON

door Raymond Macherot

... moet weten dat in de safe van Smogg en Ramsbottom een beroemde diamant bewaard wordt...

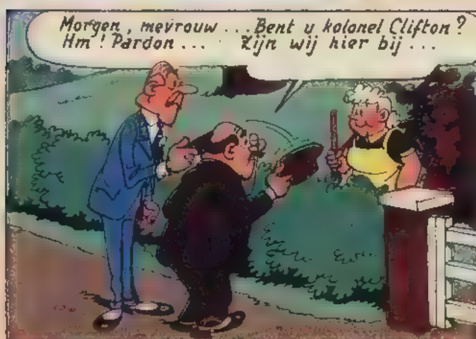

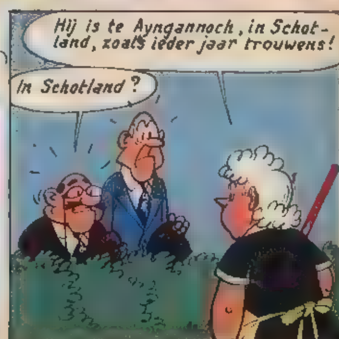

(Wordt voortgezet.)

Jimmy Stone wist de microfilms te bemachtigen, maar een onbekende gapte ze van hem. Hij zal nu alles in het werk stellen om de onbekende dief te ontmaskeren..

DE GEZELLEN VAN

TWAALFDE HOOFDSTUK

HET SLAAPPOEDER

TERGEND langzaam verliepen de uren van die vierde dag in de jungle. Er was niets anders dan onrust en verveling. Indien een man op de avond van 8 mei de vrijwilligers van de karavaan had kunnen zien, zou hij beslist moeite hebben gehad ze te herkennen. Waren dat nog de flinke, gezonde kerels die tachtig uren te voren te Belem waren opgestegen? Het kort verblijf in de hel had van hen wrakken gemaakt. Hun kleren hingen in lompen en waren doordrenkt van het zweet en het vuil.

Ze hadden een stoppelbaard en in hun ogen blonk af en toe een onheilspellend licht. Ze deden denken aan een bende ontvluchtte dwangarbeiders, die men vroeger af en toe aantrof in de wouden van Guyana, waar zij ronddoolden als opgejaagd wild.

Rond zeven uur gaf Carrena aan Ramirez het bevel thee te zetten. Jimmy zag hem weggaan, hij zuchtte en volgde hem.

— Wil je niet dat ik je een handje toesteek?

De andere haalde de schouders op en antwoordde somber:

— Waarom? Om het restje eten dat wij nog hebben klaar te maken, is één man meer dan voldoende.

Stone antwoordde niet, maar op het ogenblik dat de Venezueliaan zich bukte om een pakje te nemen op de bodem van een kist met levensmiddelen, liet hij in het water van de theeketel twee dozijn tabletjes vallen. De operatie had slechts een fraktie van een sekonde geduurd en het was weinig waarschijnlijk dat iemand zijn gebaar had opgemerkt.

Met een zucht richtte Ramirez zich op. Toen hij zag dat Jimmy daar nog steeds stond, vroeg hij op ongeduldige toon:

— Wel? Wat wens je eigenlijk? Ik heb je toch gezegd dat ik je niet nodig heb. Ik zal je wel roepen als het klaar is!

— Goed, goed, ik ga al!

Stone deed alsof hij boos was en keerde nonchalant naar de groep terug, terwijl Ramirez drie van de laatste zes blikjes open deed.

Het diner verliep in doodse stilte. De elf vrijwilligers aten het smakeloos voedsel dat hen opgediend was zonder enig genoegen. Af en toe dronken ze kleine slokjes thee en bekeken elkaar tersluiks, alsof zij vreesden in de ogen van de anderen, hun eigen angst weerkaatst te zien.

Gedomineerd door de nachtelijke symfonie van de jungle was hun stilte de uitdrukking zelf van de wanhoop. Zodra de laatste beet naar binnen was gewerkt, overviel hen een vreemde loomheid. Lick en Balton geeuwden luid. Linos, die nochtans een kettingroker was, had niet eens de moed de laatste sigaret van de dag op te steken. De meesten zaten te knikkebollen. Zij staarden voor zich uit en voelden dat hun zware oogleden langzaam dichtvielen. Een na een, wankelend van vermoeidheid, sleepten ze zich naar hun hangmat. Ze vielen bijna onmiddellijk in een loodzware slaap.

Ze vielen bijna onmiddellijk in een loodzware slaap...

JIMMY GAAT OP SPEURTOCHT

ONDER zijn muskietennet, de ogen half gesloten en met een flauw glimlachje om de lippen, luisterde Jimmy naar het weinig harmonieus snurkkoncert dat rond hem opsteeg. Hij luisterde er naar alsof een engelenlegioen speciaal uit het paradijs was gekomen, om voor hem een harprecital te geven. Jimmy wist dat zijn gezellen de eerste uren niet zouden ontwaken. Hij kreeg dus vrij spel. Hij wachtte ongeveer twintig minuten en sprong dan uit zijn hangmat. Enkele ogenblikken bleef hij staan en luisterde scherp. Neen, niets verstoorde die symfonie van bassen. Gerustgesteld verliet hij de rancho. In zijn hand hield hij een elektrische zaklamp. Op tien of twaalf meter afstand stond de kleine rancho, waarin de radio was opgesteld tussen de zakken, de kisten en de levensmiddelen. Jimmy had besloten zijn opzoekingen daar te beginnen omdat de man, op wie zijn verdenkingen rustten sedert de vooravond, de énige was die toegang had op de radiozendpost. Kon men een betere bergplaats indenken voor een kleine metalen cylinder, waarin microfilms steken, dan een radiotoestel? De Amerikaan lei zijn zaklamp op een zak, zodanig dat het metalen apparaat, dat hij aan een grondig onderzoek wilde onderwerpen, verlicht was. Hij nam een schroevendraaier en begon met zijn werk. Na vijf of tien minuten hield hij eensklaps op en wachtte. Zijn hart bonsde... Zijn instinkt waarschuwde hem voor een gevaar. Hij hield de adem in en trachtte het bijna onhoorbaar gerucht dat hem geallarmeerd had te situeren. Hoe zorgvuldig hij de enge zone van stilte, die als een beschermende wand hing tussen de rancho en de duizend geluiden die opstegen uit het woud, ook beluisterde, hij hoorde niets abnormaals. En nochtans voelde hij, dat hij geobserveerd en bedreigd werd. Hij kreeg er een wee gevoel van in de maagstreek. Hij had kippevlees en dunne zweetstraaltjes liepen hem over de rug. Hij verwenste de angst die hem gevangen hield en strekte de arm uit naar zijn zaklamp, met het vast besluit heel de omgeving te doorsnuffelen om zichzelf te bewijzen dat hij schrik had voor hersenschimmen!...

— Handen omhoog, Lawson. Maak geen gebaar meer!

Een pijnlijke huivering doorliep Jimmy van het hoofd tot de voeten. Het leek wel of zijn hart een fraktie van een sekonde stil stond. Enkele momenten bleef hij stokstijf staan, dan stak hij de armen omhoog, héél langzaam, als het ware met tegenzin. Nu het gevaar daar duidelijk afgelijnd vóór hem stond, was zijn angst geweken. De schrik had plaats gemaakt voor woede, een koude wanhopige woede; de gevaarlijkste die er bestaat.

Hij zat in zijn eigen val gevangen! De vijand had hem dus betrapt op het ogenblik dat hij het slaappoeder in de theeketel

DE DUIVEL

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

Handen omhoog, Lawson. Maak geen gebaar meer !

had gegooid. Hij kon profiteren van de slaap waarin al de andere gezelien waren gedompeld, om zonder enig risico af te rekenen met de tegenstrever. Jimmy kon gillen zoveel hij wilde, niemand zou het horen. Hij was als het verwaande lammetje, dat de kudde én de herder had in slaap gewiegd, om op zijn eentje aan de rand van het woud te dartelen, net daar waar het door de wolf werd opgewacht...

De spion deed drie stappen in de richting van Jimmy Stone. Met vlugge hand tastte hij hem af om er zich van te overtuigen, dat hij niet gewapend was. Dan week hij terug en stak zijn eigen zaklamp op.

— Je kan je wel omdraaien, Lawson. Het spel is uit. Het doek zal vallen... Maar alvorens met jou af te rekenen, wil ik me de weelde veroorloven van mijn triomf te genieten... Ik zou graag weten waarom je me uiteindelijk dan tóch verdacht hebt !

DE DERDE MAN

CARRENA hield nog steeds zijn pistool op Stone gericht, terwijl hij zijn elektrische lamp vastmaakte aan het bladerendak van de rancho. Dan liet hij zich zwaar neervallen op een zak.

In de ogen van Jimmy zag Carrena, met zijn massief bovenlijf, zijn catchersnek, zijn dik vierkantig hoofd bedekt met een Amerikaanse pet met lange klep, er uit als een monsterachtige neushoorn...

En dit wekte in Jimmy een onaangename herinnering op. Inderdaad, op zekere dag in Afrika, was een neushoorn als dol op hem afgestormd...

— Het was niet zo moeilijk, antwoordde de jongeman schouderophalend. Denk even aan het lijfonderzoek... Het moest je toelaten een schuldige te vinden zonder je te ontmaskeren. Lick of een ander, dat had helemaal geen belang. Jij alléén had de mogelijkheid de vulpen in de zak van de Duitser te steken, nadat je de microfilms er uit had gehaald. De jongens wisten toch niet wat hen wachtte toen je hen bijeen riep. Ze stonden bovendien op meer dan drie meter afstand van elkaar, hoe kon dus de ene een vulpen in de zak van de andere steken zonder dat ik het zou gezien hebben !

— Ja, heel juist ! zei Carrena. Je bent verstandiger dan ik dacht en minder naïef dan je er uitziet ! Ik beken, dat je vraag voor mij een beetje onverwacht kwam. Ik kon je die gunst echter niet weigeren, want ik wou je wantrouwen niet opwekken. Ik deed dus alsof ik de vulpen in de zak van Lick ontdekte. Met dit gebaar zou ik een domoor beslist op een dwaalspoor hebben gebracht... Je maneuver van hedenavond was nodig om me de zekerheid te geven dat je me verdacht. Indien je er nog steeds van overtuigd was dat de schuldige zich bevond tussen de leden van de karavaan, dan zou je beslist een beroep hebben gedaan op mijn medewerking... De list die je thans hebt uitgedacht was dan totaal overbodig...

— Heb je gezien dat ik slaappoeder in het theewater heb gegooid ?

— Neen, maar hedenmiddag heb ik de medikamenten gekontroleerd en ik heb gezien dat er twee tubes pheno-barbital ontbraken. De vriendelijkheid waarmee je Ramirez voorstelde even te helpen, was zeer verdacht. In ieder geval... ik heb niets gedronken bij het avondmaal !

De kolonel lachte tevreden. Hij wist dat hij meester was van de situatie en hij profiteerde er van.

— Waarom heb je zo lang gewacht om tot de aktie over te gaan, Carrena, vroeg Jimmy eensklaps. Je wist toch van bij het begin af dat ik een agent van de F.B.I. was...

— Ja, en het is op mijn iniatief dat men je bagage te Belem heeft doorsnuisterd en dat men je op vuurwerk vergastte. Maar de volgende morgen kreeg ik de anonieme brief, waarover ik je gesproken heb. Die brief stemde me tot nadenken. Ik leidde uit dit schrijven inderdaad af, dat er een derde man in het spel was; een geheimagent wiens identiteit ik niet kende !... Het was meer dan waarschijnlijk dat deze zich bij de karavaan had aangesloten; om hem het handelen te beletten, moest ik hem eerst ontmaskeren. De spion kende jou. Hij zou dus vroeg of laat met jou afrekenen. Toen dit me duidelijk voor ogen stond, was er geen sprake meer van je naar een betere wereld te zenden. Integendeel ! Het was in mijn belang je te behouden ! Jij was de énige die me geheel onbewust de auteur van de brief kon aanwijzen. En het is verlopen zoals ik het heb voorzien...

— Die arme Coelho !

— Ik beken, Lawson, dat ik heel verbaasd was. Indien iemand me drie dagen geleden had gezegd dat die kleine Braziliaan voor de Intelligence Service werkte, zou ik hem uitgelachen hebben. Wat er ook van zij, jij hebt me een grote dienst bewezen. Zonder jou zo Coelho mij te vlug zijn af geweest !

— Nochtans heb je mijn parachute gesaboteerd !

— Dat was een vergissing, een verkeerd maneuver. De vooravond van ons vertrek had ik bevel gegeven die maatregel te annuleren. De verantwoordelijke bevond zich echter bij je aanranders van Belem. Hij werd verrast door de politie op het ogenblik dat hij over het muurtje klauterde, waarover jij reeds gevlucht was... Besluit : de man die mijn bevel moest overbrengen, kon de verantwoordelijke niet bereiken... Men mag wel zeggen dat jij met de helm geboren werd ! Zonder je geveinsde onhandigheid op het ogenblik dat de parachutes werden uitgedeeld... hehehe !... ware er geen Lawson meer geweest !

De sinistere lach van Carrena drong Jimmy tot in het merg. Deze tegenstander kende geen medelijden. Hij wist het...

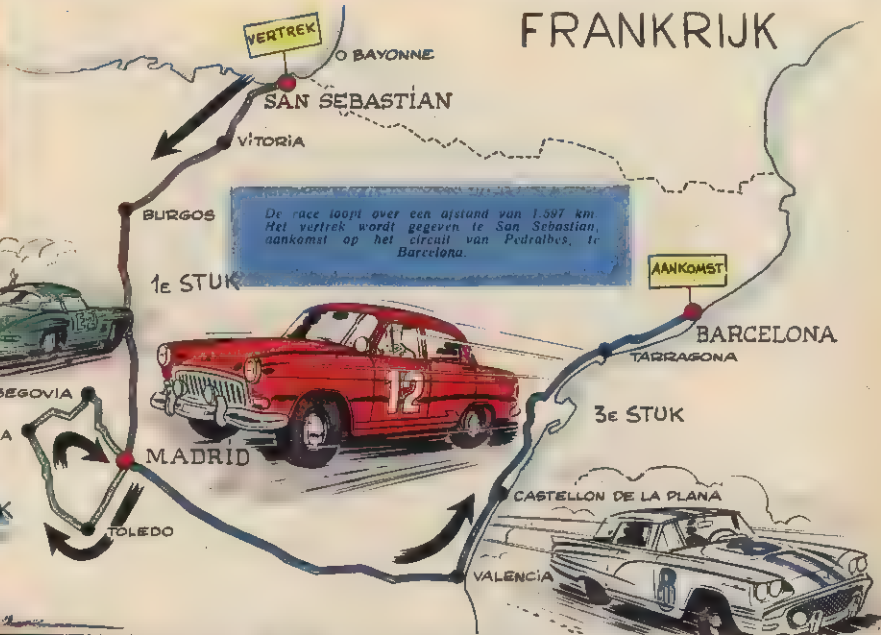
(Wordt voortgezet.)

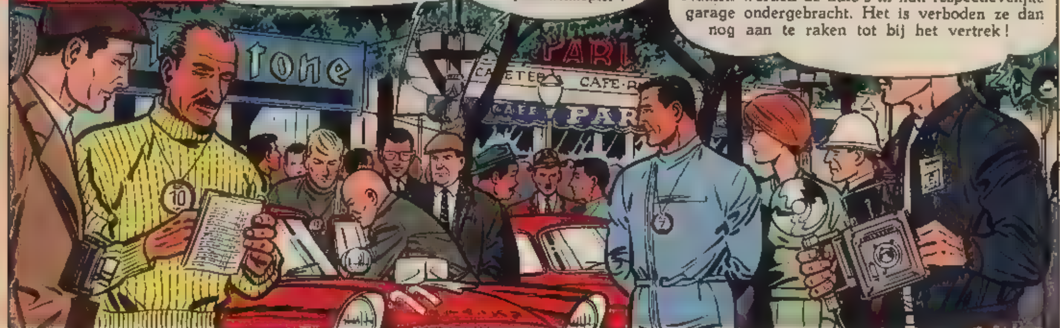

MICHEL VAILLANT op **HET CIRCUIT**

De Europese ploeg overwon de Russen en de Amerikanen. De t

ACHT dagen voor de wedren komt de Europese ploeg in Spanje toe. De racers hebben die week nodig om het parcours van de drie stukken, waaruit de volledige race bestaat, zorgvuldig te verkennen. Af en toe ontmoeten zij op de weg een Russische of een Amerikaanse rivaal.

Waar is je broer?

In het « Café de Paris », met Warson. Maar, wij hebben de racers niet nodig!

De specialisten komen naar de « Vaillante » toe om ze te keuren. Het is een seriewagen van uitzonderlijke kwaliteit, dank zij de zorg waarmee hij gebouwd en afgewerkt werd.

O.K!

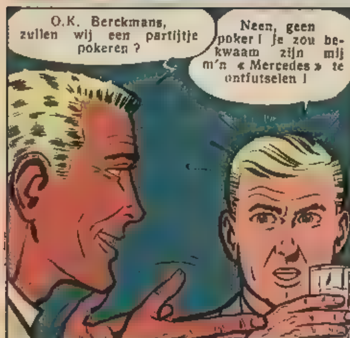
Zodra de kontrole geëindigd is, rijden de vijf Europese wagens naar een plaats waar ze zullen opgesloten en bewaakt worden tot bij het vertrek.

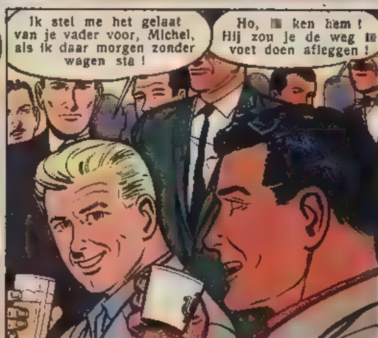
VAN DE ANGST ! door Jean Graton

wedstrijd tussen de drie ploegen zal in Spanje betwist worden

(Wordt voortgezet.)

ALBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

„CHICK BILL DE COWBOY"

MONTANA

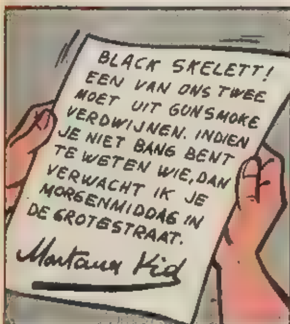

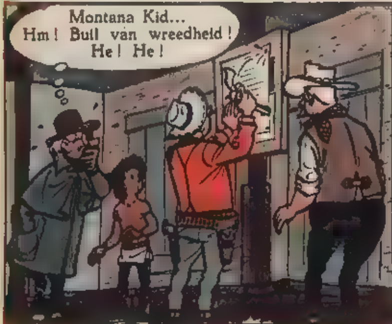

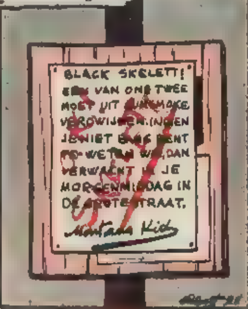

KID

Kid Ordinn heeft een klap op het hoofd gehad. Hij hield er een buil van over en sedertdien is hij een voorbeeld van moed en energie. Heel de streek door is hij beroemd onder de naam « Montana Kid ».

DOOR TIBET — SCENARIO : GREG

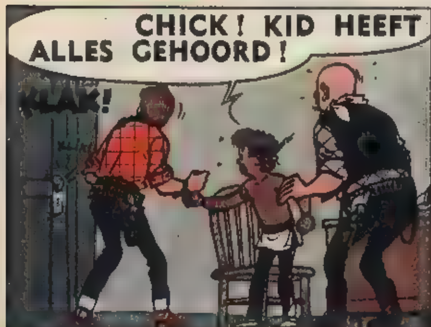

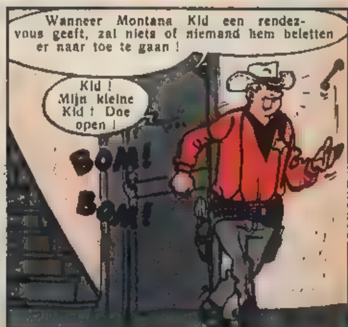

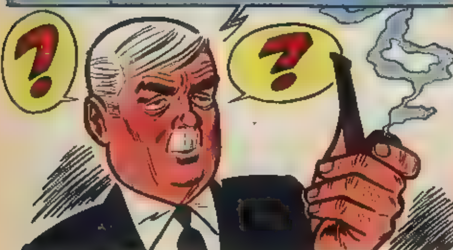
Het geheim van JIMMY

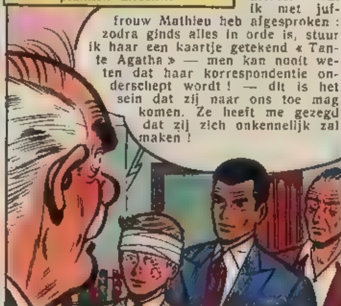
Onze vrienden werken een plan uit om professor Jouvray te verbergen en het hem

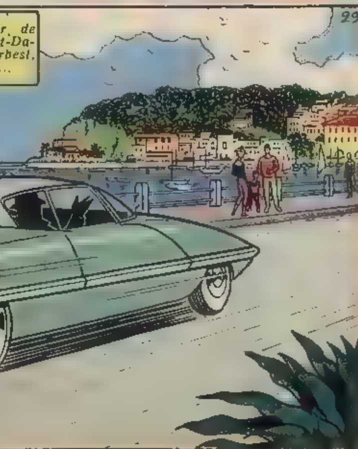

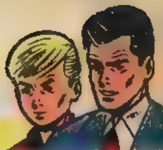

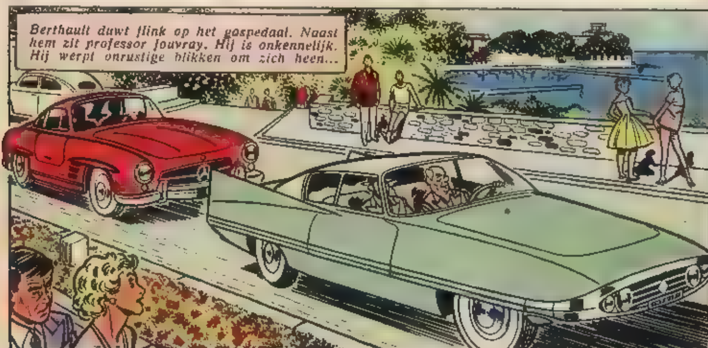

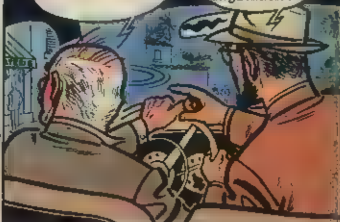
Van dezelfde auteur kan je lezen :

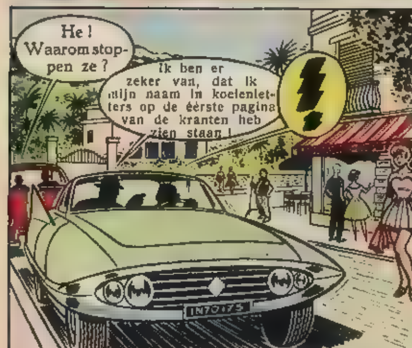
TORRENT *door Raymond Reding*

…gelijk te maken zijn opzoekingen voort te zetten. Maar intussen, in een politiekantoor…

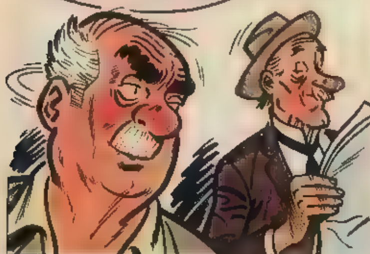

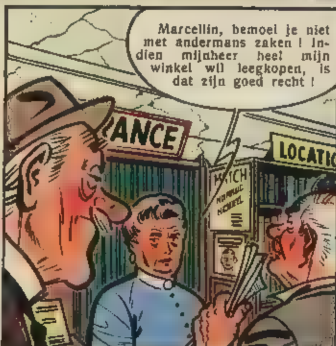

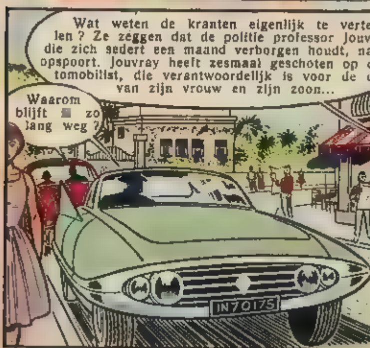

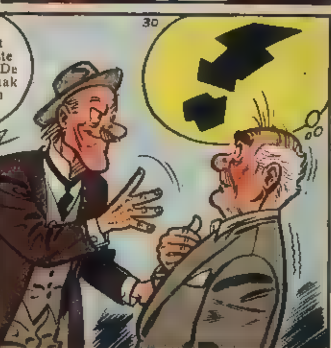

(Wordt voortgezet.)

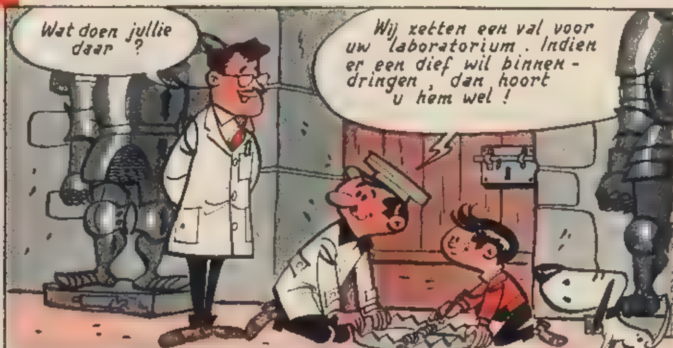

PECHVOGEL LE

Pechvogel en Wimpi stellen alles in het werk om te verhinderen dat de brandstofformu

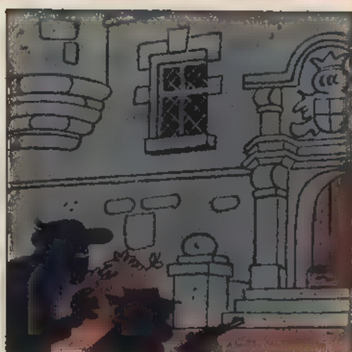

IDT DE DANS!

Tekeningen: Berck.

...ilgevonden door prof. Koolzaat, zou gestolen worden... Tekst: Goscinny

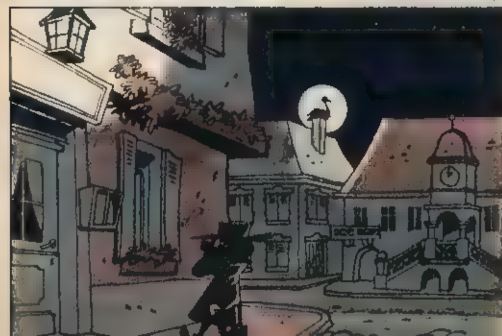

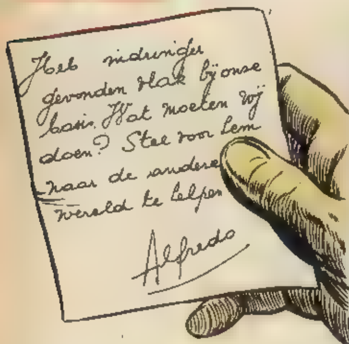

De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

STORM OVER DE FAR-

WEST

Onder de naam Petzer heeft Jack Diamond zich aangesloten bij de veedieven. Hij wordt er mee belast een boodschap, bestemd voor de chef van de bende, naar een bepaalde plaats te brengen.

door L. en F. FUNCKEN

En eensklaps weet Jack hoe en waar hij die dikkerd nog heeft gezien. Het is precies twee jaar geleden. Toen werd Joseph Sieve, die in die tijd Perkins heette, beschuldigd van medeplichtigheid aan een bankoverval te Montana.

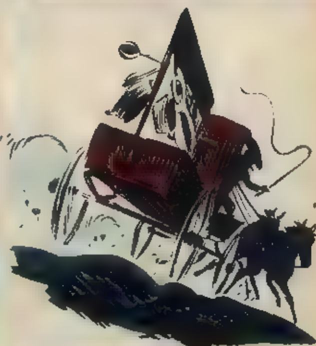

Hij had hardnekkig geloochend, maar de bewijzen waren zo duidelijk dat hij beslist tot 15 of 20 jaar gevangenisstraf zou zijn veroordeeld, indien...

... hij niet gered ware geweest door de getuigenis van senator Wilkie. De senator bezat uitgestrekte maïsplantages, en Sieve, alias Perkins, werkte er als ploegbaas...

Jack heeft dus een grote vertraging en, eens in het kamp, zal hij uitleg moeten geven...

(Wordt voortgezet.)

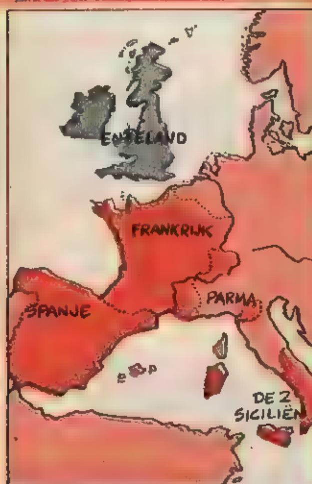
De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

SCHAAKMAT !...

AL naar gelang de Zevenjarige Oorlog zich aansleepte, werd het spel boeiender en gevaarlijker. Voor de Franse en voor de Oostenrijkse diplomatie kwam het er op aan het net, dat rond hen gespannen en dat steeds dichter toegehaald werd, te doorbreken. Onnodig te vertellen, dat het net gespannen werd door Engeland en Pruisen! En ziehier dan, hoe de schaakpartij om het Europees evenwicht eindigde...

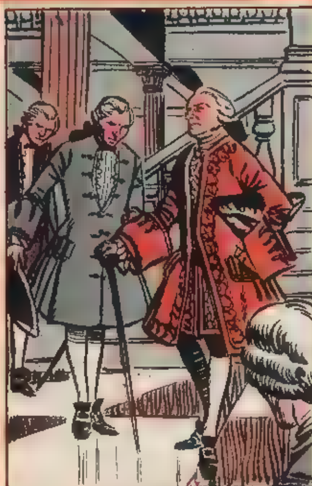
1. — HET FAMILIEPAKT

LODEWIJK XV, of beter gezegd de markiezin van Pompadour, had de leiding van de buitenlandse politiek in handen gegeven van de hertog van Choiseul. Men heeft gezegd dat Choiseul, te midden van de dwergen uit die tijd, een groot man was. In 1761 slaagde Choiseul er in alle vorsten uit het huis van Bourbon te groeperen in een militaire alliantie: de koning van Frankrijk, de koning van Spanje, de koning van de beide Siciliën, de hertog van Parma. Engeland zat een beetje verveeld met dat « familiepakt », te meer daar Spanje, omwille van zijn kolonies, te duchten was. Het bezat, alléén reeds in Noord Amerika, Mexico en Florida.

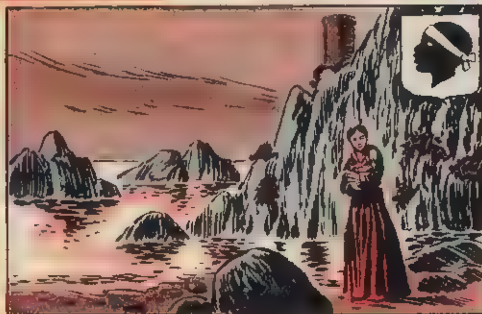
2. — KUNERSDORF

MARIA-THEREZIA van haar kant had Rusland en Zweden als bondgenoten. Deze alliantie hinderde Frederik II, te meer daar hij in 1759 te Künersdorf verslagen was en de Russen Berlijn ingenomen en geplunderd hadden. Gelukkig voor hem stierf tsarina Elizabeth in 1762. Haar opvolger, Peter III van Holstein, was een vriend van Pruisen en tekende de vrede. Zweden volgde dit voorbeeld. Frederik II had geluk!

3. — DE VERDRAGEN

OP 15 februari 1763, in het jachtpaviljoen van Hubertsburg, nabij Leipzig, dikteerde Frederik II aan Maria-Therezia de vredesvoorwaarden. Deze laatste moest Silezië definitief afstaan. Vijf dagen voordien had George III, te Parijs, de vrede gedikteerd aan Lodewijk XV. Deze laatste moest zijn koloniaal rijk afstaan: Indië, Senegal, de Antillen, de Ohio, de Mississippi. Louisiana werd aan Spanje afgestaan in ruil voor Florida, dat de Engelsen hadden ingepalmd, en vooral Canada. Heel Canada! « Enkele akkers sneeuw », zoals Voltaire het uitdrukte! Choiseul oordeelde, dat hij met het verdrag van Parijs de Engelsen een lelijke poets had gespeeld!...

4. — CORSICA

CHOISEUL had toch één troost. In 1768 kocht hij van de republiek van Genua het eiland Corsica. Een magere troost wanneer men Corsica vergelijkt met de uitgestrekte gebieden die, overzee, voor altijd waren verloren gegaan. Maar het is een feit dat, het jaar nadien te Ajaccio, een jongen geboren werd die de naam Napoleon Buonaparte zou dragen. Choiseul kon echter niet voorzien dat deze jongen eens meester van Europa zou zijn, nietwaar?

5. — HET DROEVIG EINDE

IN afwachting, speelde Engeland de rol van scheidsrechter van Europa. Lodewijk XV stierf in 1774. Hij liet Frankrijk geruïneerd en vernederd achter. De koninklijke troon werd bespot en veracht. Toen het stoffelijk overschot van Lodewijk XV 's nachts doorheen het bos van Boulogne naar Parijs werd gebracht, zeiden de Fransen: « Hij heeft het gezegd: Après nous le déluge! », na ons de zondvloed. En Voltaire schreef: « De revolutie komt onvermijdelijk, en dát zal een herrie zijn! »

RAADSEL Nr 27

EEN DIEF MET TWINTIG GEZICHTEN

RIK RINGERS ! riep kommissaris Baardemakers aan de telefoon.

— Ja, ik ben hier, kommissaris. Roep niet zo luid, je zal me doof maken !

— Verontschuldig me, vervolgde Baardemakers die zijn opwinding nauwelijks kon bedwingen. Er gebeuren ernstige dingen, Rik. Je hebt beslist de naam al gehoord van de gentleman-inbreker Arsène Scipion...

— Wie zou die naam nog nooit geboord hebben !

— Luister... Men heeft er me van verwittigd, dat deze Scipion vandaag per auto en komend van uit Frankrijk, de Belgische grens wil overschrijden. Hij wenst dit natuurlijk niet onder zijn eigen naam te doen. Hij reist onder een valse naam. Het ware prachtig indien ik die schurk eindelijk bij de kraag zou kunnen vatten !

— Dat ware inderdaad mooi, kommissaris. Maar hoe ga je dat aan boord leggen ?

— Alle slagbomen aan de grens werden neergelaten en de automobilisten, die België willen binnen rijden, worden ondervraagd en hun auto wordt doorsnuffeld.

— Bravo, kommissaris ! Maar hoe kan je weten dat je de dief hebt ? Heb je de persoonsbeschrijving van Scipion ?

— Daar ligt nou juist de knoop, Rik. Er bestaat niet één persoonsbeschrijving van Scipion, maar vijftien, twintig...

— Wat bedoel je daarmee ?

— Die drommelse kerel kan er zowel uitzien als een jongeman van vijfentwintig dan als een gezette man van achtenvijftig ! Nu eens is hij een oude geneesheer, dan weer een jeune premier !

— Zijn identiteitspapieren kunnen hem dus niet verraden ?

— Scipion is té sluw om valse dokumenten te gebruiken. Hij gapt éérst echte identiteitskaarten, bekijkt de foto's en schminkt zich dan zodanig dat hij er uitziet als de man die hij voorgeeft te zijn !

— In dit geval zal het erg moeilijk zijn hem gevangen te nemen !

— Indien ik enig nieuws heb, telefoneer ik je wel, besloot Baardemakers en haakte in.

★

Er waren nog geen twee uren verlopen toen mijn telefoon opnieuw rinkelde.

— Hallo, Rik ! Ik ben in het douanekantoor van Bettignies. Spring in je wagen en kom hierheen ! Ik denk dat ik Arsène Scipion in handen heb !

Maar Baardemakers was al te optimistisch. Toen ik te Bettignies aankwam, bekende hij me :

— Ik heb een beetje overdreven, hoor. Wij hebben een verdacht automobilist aangehouden, maar ik kan niet bewijzen dat hij werkelijk Scipion is.

— Zijn papieren zijn in orde ?

— Ja. Hij heet Guy Darvil, is zestig jaar...

— Wel, kommissaris, dan moeten wij hem op de rooster leggen en gedurende een ruime poos ononderbroken ondervragen !

Zo gezegd, zo gedaan. Wij stelden Darvil naast strikvragen een heleboel andere, schijnbaar onbenullige vragen :

— Waar ben je geboren ?

— Te Béziers.

— Heb je voor deze wagen nog andere auto's gehad ? Som de merken op.

— Een Renault... Een Chevrolet... Een Mercedes...

— Wanneer deed je je éérste kommunie ? Voor of na de wereldoorlog 14-18 ?

— Nadien.

— Draag je die bril sedert lang ?

— Sedert mijn prille jeugd.

— Welke kleur had de Renault die je vroeger bezat ?

— Groen.

— Het is in orde, zei ik. Mijnheer, u hebt slechts de identiteit aangenomen van Guy Darvil. In werkelijkheid bent u Scipion.

Vriend-detective, welk detail bewijst dat de verdachte NIET Guy Darvil, maar in werkelijkheid Scipion is ?

RIK RINGERS

Oplossing volgende week.

HALLO, BESTE VRIENDEN !

Paul Verbinnen, uit Brussel, Antoon Depestele, uit Zwevegem, en Willy Ballings, uit Aarschot, werden lid van onze grote speurdersfamilie en kregen een kaart van amateur-detective. Deze week ontving ik veel juiste antwoorden. Indien het zo voortgaat, mag ik volgende week beslist een heleboel kaarten uitreiken.

Veel geluk !

RIK.

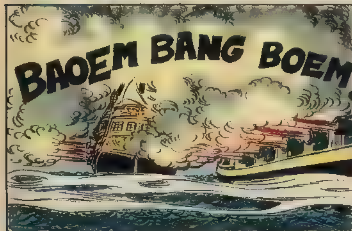

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER.

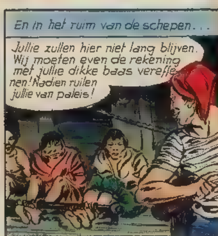
Kanongebulder over Sompur : Corentin en zijn vrienden zullen de stad uit de handen van de Mongolen redden.

(Wordt voortgezet.)

Heb je het album van dezelfde auteur : « De nieuwe avonturen van Corentin » reeds gelezen ?

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Lefranc maakt een plan op om langs de geheime, onderaardse gangen het huis van Fischer binnen te dringen.

Verduiveld ! . . . Die foto's . . . Maar dat is de Facel Vega . . . En onder die deken ligt Jan ! De foto's werden hier, aan de voet van de Mont-Saint-Michel genomen. De oplichters hebben dus een koffer gaan halen om die arme jongen te vervoeren . . . En die gepantserde deur . . . Ja, daarachter is hij waarschijnlijk opgesloten . . . Wat moet ik die man antwoorden? Hij lokt mij misschien in een val... Ik moet zwijgen . . . De brief van Le Gall was trouwens formeel... Indien ik hedennacht niet achter het geheim kom, dan verwittig ik morgen de politie. Maar in afwachting . . .

Het spijt me erg, mijnheer, maar die foto's betekenen voor mij niets. Waarom hield u er dan ze mij in het grootste geheim te tonen ? . . .

Met enkele vrienden tracht ik klaar te zien in een zeer geheimzinnige zaak. Hedenmiddag hadden wij enkele moeilijkheden met de lui die wij ongemerkt willen bespieden.
Wij hebben u gezien en wij menen dat u, als reporter, beslist dezelfde zaak op het spoor bent als wij . . .
Wij veronderstelden, dat wij u met deze foto's konden helpen . . .

Het spijt me erg . . . Maar u intrigeert me. Indien ik iets verneem dat u nuttig kan zijn, wil ik u graag helpen. Waar kan ik u treffen ?

Ik kan u onmogelijk een adres geven . . . Ik kom u echter morgenochtend weer opzoeken. Goedeavond, mijnheer !

EVEN LATER IS LEFRANC IN ZIJN KAMER OM VAN KLEREN TE VERWISSELEN. HIJ DENKT NA OVER DE ZAAK . . .

Een zonderlinge geschiedenis. Wie heeft die foto's genomen? Behoren ze tot de bende Fischer-Fiuselli ? Maken ze deel uit van een groep rivalen ? Of behoren ze tot de politie ? . . .

Aan die kant wordt het hotel niet bewaakt. He, wat heb ik hier in mijn zak ?

Het boekje van de venter ! Dat was ik totaal vergeten . . Waarom drong die man er op aan dat ik het plan van de berg zou bestuderen ? . . . Even kijken . . .

J.L. BAUJOT
GUIDE ILLUSTRE
LE MONT-SAINT-MICHEL
EDITIONS JA...

Heb je nou ooit ! Hier staat het huis van Fischer op aangeduid... Vreemd... En zeggen dat ik een strategisch plan heb moeten op touw zetten om de juiste plaats te kennen... En ik had ze in mijn zak !

N
O

Maar zonder de gids zou ik niet weten dat er onderaardse gangen bestaan, en alleen langs die gangen kan ik Jan bereiken !

Wat een vreemd avontuur ! Die personaliteit van Fischer, de petroleummagnaat, intrigeert me... Wie is hij ? . . . Wat deed professor Le Gall om al die herrie te veroorzaken ? . . . Wat betekent eigenlijk de ontvoering van zijn neef Jan ? . . .

'S NACHTS VERLAAT LEFRANC HEEL OMZICHTIG ZIJN HOTEL. HIJ SLUIPT LANGS DE VESTINGEN . . .

. . . EN KOMT WELDRA AAN DE RINGTOREN . . .

11 uur . . . Niemand . . . Wat betekent dat ?

17

(Wordt

BESPAREN

DE P

GENERAAL HOUSINGER, chef van het Duitse leger, heeft zijn soldaten het bevel gegeven hun laarzen wat minder goed te poetsen. « Ze zullen minder blinken, voegde hij er aan toe, maar je moet weten dat zo'n schoonmaak-partijtje het leer erg verslijt ! » En het lijkt wel of men in Duitsland besparingen wil doen, want de minister van P.T.T. heeft de bedienden van de telefooncentrale het volgende gezegd : « Jullie zeggen goedemorgen of goedeavond aan de telefoon. Dat is heel vriendelijk, maar het verlengt de konversaties nutteloos. Het is dus een verkwisting. Wees voortaan minder beleefd ! »

WRAAK

TERWIJL aan de ene zijde van Londen het standbeeld van Sir Walter Raleigh plechtig werd ingehuldigd, vierde de bond van de niet-rokers aan de andere kant van de stad, zeer vrolijk de verjaardag van de dood van de beroemde ontdekkingsreiziger. Zoals men weet was het Sir Walter Raleigh, die de eerste tabak van uit Amerika naar Engeland bracht.

LAAT JE NIET BEETNEMEN !

IN Australië verkoopt men dozen die « zuivere berglucht » bevatten. En hoe moet je van die lucht genieten ? Luister, je maakt een lange wandeling en na twintig minuten marcheren doe je de bewuste doos open en je ademt de inhoud ervan in...

Welke Australiër laat er zich aan vangen ?

DIE ARME STAKKERDS !

VIJF gevangenen, opgesloten in de gevangenis van Sao Paulo, hadden drie jaar lang aan het graven van een tunnel gewerkt. Op een mooie avond waren ze er dan mee klaar en ademden de vrije lucht in. Zij werden opgewacht door een groot aantal bewakers. De stakkerds keken natuurlijk verbaasd op. De gevangenisdirekteur zei hen : « Ik weet al lang dat jullie een tunnel graven, en ik heb jullie rustig laten betijen. Ik kan die tunnel gebruiken om er een nieuwe riool in te leggen ! »

HOP, PAARDJE, HOP !

RONALD PEARSON, een jong Engels schrijver, gaf het inzicht te kennen het Kanaal over te steken op de rug van een walvis, ofwel in een sloep getrokken door bruinvissen. Om dit plan te realiseren, zal hij van het aquarium van Florida een walvis en twee getemde bruinvissen huren. Het doel van Ronald Pearson is de aandacht van het groot publiek te vragen voor deze intelligente zoogdieren ! Ronald heeft, in afwachting van het groot avontuur, al maar vast twee zeehonden getemd, die hij ontdekte op een strand, waar hij zijn vakantie doorbracht.

RADIKALE METODE !

ENGELSE geneesheren hebben een revolver in plastic uitgedacht die bronchitis moet genezen. Deze revolver kan de medicijnen verpulveren in de uithoekjes van de longen. De geneesheren hebben vijf jaar aan dit procédé gewerkt. Wij voelen er niet veel voor om het te proberen..

OSTILJON

HEB JE NOU OOIT !

EEN zekere Johnston, student aan een Amerikaanse universiteit, wou absoluut Russisch leren. Zijn vlijt en toewijding werden door zijn professors ten zeerste op prijs gesteld. Op zekere dag trachtte de student een zin uit een boek van Leo Tolstoï korrekt uit te spreken en ontwrichtte het kaakbeen. Toen hij na veertien dagen opnieuw kon spreken, zei hij : « Het Russisch is veel te moeilijk voor me. Ik geef het op ! »

WEG MET DE JAGERS !

EEN boer uit de streek van Provins, in Frankrijk, hing een bordje met volgend zeer vriendelijk opschrift aan zijn tuinhekken : « Strikt verboden hier te jagen. Ik trek de wacht op en de *overlevenden* zullen voor het gerecht gedaagd worden. »

Moest je ooit langs daar komen, ga dan liever hengelen !

VERLAAT JE ONS NU REEDS ?

TENGEVOLGE van sommige wijzigingen die een bergketen, die diep in de Atlantische Oceaan ligt, ondergaat, verwijdert Amerika zich van Europa. Bewaar je kalmte, deze verwijdering geschiedt zeer traag. Volgens de laatste berekeningen wordt de Atlantische Oceaan iedere eeuw 10 cm breder. Je ziet, zó erg is het helemaal niet !

ENGLEBERT-WEDSTRIJD

In het reglement van de ENGLEBERT-wedstrijd heb je gelezen, dat de uiterste datum voor het opzenden van de antwoorden, 8 december was. Je hebt deze fout wellicht zelf onmiddellijk verbeterd : er moest 28 staan.

Je hebt dus nog enkele dagen tijd om je antwoord te sturen naar : ENGLEBERT, 1, rue des Vennes, te Luik.

VEEL GELUK !

Het weekblad « KUIFJE » : 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-293, Van Volxemlaan, Brussel 19. —

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents

BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland	KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo	KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk	DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 1er
Zwitserland	INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.	PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

TON en TINNEKE

